

עת לדרוש

פרשת בהר-בחוקותי | כ"ג באייר ה'תש"ע | גליון מס' 38

ירושלים של שלום - הרהורים לקראת יום ירושלים / יוסקה אחיטוב

מירושלם:

(ד) וְשִׁפְט בֵּין הַגּוֹיִם וְהוֹכִיחַ לְעַמִּים רַבִּים וְכָתְתוּ חֻבּוֹתֵם לְאֹתִים וְחֻנִּיתוּתֵיהֶם לְמִזְמֵרוֹת לֹא יִשָּׂא גּוֹי אֶל גּוֹי חֶרֶב וְלֹא יִלְמְדוּ עוֹד מִלְחָמָה: וְשֵׁל זְכַרְיָה הַנְּבִיא (פֶּרֶק ט, ט-י):

(ט) גִּילִי מְאֹד בְּת צִיּוֹן הָרִיעִי בְּת יְרוּשָׁלַם הִנֵּה מִלְכָךְ יָבוֹא לָךְ צְדִיק וְנוֹשֵׁעַ הוּא עֲנִי וְרִכֵּב עַל חֲמֹר וְעַל עֵיר בָּן אֲתָנוּת:

(י) וְהִקְרָתִי רִכָּב מֵאֲפְרַיִם וְסוֹס מִירוּשָׁלַם וְנִכְרַתָּה קֶשֶׁת מִלְחָמָה וְדָבַר שְׁלוֹם לְגוֹיִם וּמְשָׁלוֹ מִיָּם עַד יָם וּמְנַהֵר עַד אֲפְסֵי אֲרָץ:

לכאורה, סביר לחשוב כי מי שמאמין שכך אכן יתרחש, ולפחות שותף לחזון זה של הנביאים, יסיק

כי הדרך לקירוב מימוש של חזון נפלא זה הוא במאמצים ובפעולות לקרב את ההבנה בינינו לבין האומות בדרכים של שלום, בעוד שפעילות בדרכים אלימות תניב בהכרח אלימות נגדית ומעגל של אלימות שלא יסתיים מעצמו. בתשתיתה של אמונה כזאת יש שמינית שבטמינית מידה של אופטימיות.

אכן, מנגד רווחת כידוע מסורת אחרת של גאולה. לא גאולה שתבוא במהלכים התפתחותיים, אלא כפי שכינה אותה בזמנו גרשום שלום, גאולה קטסטרופלית, דהיינו שהגאולה תתממש לאחר שתתרחש קטסטרופה בעולמנו, "מלחמת גוג ומגוג", בבחינת "עולם ישן עדי יסוד נחרבה" ועל חורבותיו יקום וייבנה עולם חדש, גאולי. בתשתיתה של אמונה כזאת יש יותר משמינית של פסימיות ביכולתה של האנושות עצמה להתפתח למציאות של שלום נבואי כאשר ירושלים עיר השלום במוקדה. ועוד זאת; האמונה בגאולה קטסטרופאלית מניחה אמנם לקב"ה לנהל את "המלחמה האחרונה", אבל היא עלולה גם לגרור בני אדם לקבל על עצמם משימה "לפעול עם א-ל" ולקדם ולזרז את הפעילות הקטסטרופלית.

מהלכות מלכים לרמב"ם עולה שהוא אמנם ייחד למשיח משימה לנתק את האנושות מן האלילות, ("ויתקן את העולם כולו לעבוד את ה' ביחד שנאמר כי אז אהפוך אל עמים שפה ברורה לקרוא כולם בשם ה' ולעבדו שכס אחד"), גם בפעולה מלחמתית, אך לא אימץ במפורש את

...ירושלים כיוכה רותחת בכבדות, דיסה ביצתית, וכל הבנינים בה - בועות בולטות, בבות עינים נדחקות מתוך חוריהן, צורת פפה, צורת מגדל, צורת גג שטוח או משופע

הכל בועות לפני התפקעות, ואלוקים נוטל את הנביא הקרוב אליו באותו רגע, וכמו בכף מבשלים הוא בוחש בה ובוחש בה. יהודה עמיחי

התיחסותנו לירושלים עמוסה ומורכבת מרבדים שונים של ספורי ראשית, של משמעויות, של תפילות וגעגועים, ושל זכרונות היסטוריים, שלא ניתן לפרטם, כי רבים ועמוקים הם. לא בכדי צורפה לירושלים של מטה מקבילתה ושיקופה בירושלים של מעלה. כל המדבר בירושלים של מטה אינו יכול לדבר בה נכבדות. אינו יכול לדבר בה כעיר שהיא כביכול ערומה ויחפה.

אלא שהתיחסותנו אליה ניזונה לא רק מעברה ולא רק ממצבה הריאלי בהווה, אלא גם מחזון אחריתה. חזון אחריתה של ירושלים מכתוב גם את דרכי הפעולה בתוכה לימינו אלה ומקרין על אופי הפעילות בתוכה. חזון אחריתה של ירושלים מעוצב מן הזיקה לחזון הנביאים, לאמונות דתיות, ולספרות ההלכתית השונה. כבר מכאן מובן שלא קל ולא פשוט לעצב עמדה אחת אחידה ומוסכמת על הכל. ועם זאת אני מרשה לעצמי לציין בקצרה כמה הנחות ועקרונות שמהן ניתן להסיק גם על הנהגות ראיות לימינו אלה.

בתודעתנו הדתית לפחות זו השאובה מן הנביאים צרובה ירושלים בחזון של שלום בין עם ישראל לבין אומות העולם ובין לבין עצמן. די אם נזכיר כאן את נבואותיהם הידועות של ישעיה הנביא (פרק ב, ב-ד):

(ב) וְהָיָה בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים נֶכֶן יִהְיֶה הַר בְּיַת ה' בְּרֹאשׁ הַהָרִים וְנִשָּׂא מִגְבְּעוֹת וְנִהְרָו אֲלָיו כָּל הַגּוֹיִם:

(ג) וְהָלְכוּ עַמִּים רַבִּים וְאָמְרוּ לָכוּ וְנַעֲלֶה אֶל הַר ה' אֶל בְּיַת אֱלֹהֵי יַעֲקֹב וְיִרְנֹנוּ מִדְּרָכָיו וְנִלְכְּהָ בְּאֲרֻחָתָיו כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה וְדָבַר יְהוָה (פרק ב, ב-ד):

(ב) וְהָיָה בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים נֶכֶן יִהְיֶה הַר בְּיַת ה' בְּרֹאשׁ הַהָרִים וְנִשָּׂא מִגְבְּעוֹת וְנִהְרָו אֲלָיו כָּל הַגּוֹיִם:

(ג) וְהָלְכוּ עַמִּים רַבִּים וְאָמְרוּ לָכוּ וְנַעֲלֶה אֶל הַר ה' אֶל בְּיַת אֱלֹהֵי יַעֲקֹב וְיִרְנֹנוּ מִדְּרָכָיו וְנִלְכְּהָ בְּאֲרֻחָתָיו כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה וְדָבַר יְהוָה

- 1 יהודה עמיחי, מתוך 'גרותי חדשים באבו טור'
- 2 אני ממליץ מאד על ספרו משובב הנפש של יאיר זקוביץ משמיע שלום מבשר טוב - שבעה פרקי חזון לשלום ירושלים, חיפה תשס"ד.

העלון "עת לדרוש" מופק על ידי צעירי נאמני תורה ועבודה

צעירי נאמני תורה ועבודה היא תנועה של צעירים ציונים דתיים השואפים לגשר בין החיים הדתיים לחיים המודרניים ולהתמודד עם הקונפליקטים העולים מכך. אנו מאמינים שנוכל לעצב את תפישתנו תוך הקשבה ודיון עם בעלי דעות שונות.

ברצוננו להעלות בקרב הציבור הציוני דתי בפרט, ובציבור בכלל דיון בנושאים כגון: דת ומדינה, מעמד האישה, צדק חברתי ודומיהם - נושאים בוערים הצריכים לעמוד בראש סדר יומו של כל אדם השואף לחיות חיים דתיים בעולם המודרני.

אנו מקווים ליצור חיים דתיים משמעותיים וערכיים באמצעות דיון פתוח ופומבי על המתרחש בחברה בכלל ובציבור הדתי בפרט. אנו נשמיע את הקול הדתי המתחדש, קול המעורה בתרבות הישראלית העכשווית כמו גם בעולם הדתי לכל ענפיו ורבידיו.

נשמח לקבל תגובות והערות אנא כתבו לנו והגיבו:
email: etlidrosh@gmail.com

מערכת: רני חזון וייס, אסף שניאור, יתם ברום ומני אריאב.

העלון יוצא בסיוע קרן: poppers-prins stichting
לתרומות ולפרסום, ניתן לפנות למשרדנו: 03-6072739

הפקה והפצה: **אטלדרוש** פרסום והפצה בע"מ.
טל. 03-9239111. op9 03-9239393

ירושלים של ירושלמים

בין ירושלמים לירושלמים,

הר המור וקטמון,

יש שביל שמחבר.

לא בטוח,

איך

ובאיזה אופן

הוא עובר.

ירושלמים של בתי קפה ושל חסד

ושל צחוק.

ירושלים של בית מקדש ושל הלכה

ומחויבות.

אסף שניאור

קו - נקודה. קו -

מבקשת לעבור
על פני קווי הפרדה

למרות שאסור.

מבקשת לבחור.

לא לעלות מאחור!

רני חזון וייס.

המשך מעמ' ראשון ◀ ירושלים של שלום

התמונה הקטסטרופלית. עם זאת נפתח פתח מדבריו להעניק למלחמות של ימינו משמעות של "מלחמות ה'" על כל הנגור מכך.

אולי מעניין לציין בהקשר זה כי לאחרונה פרסם צבי מרק מגילת סתרים של ר' נחמן מברסלב ובו מתואר אופיו הבלתי לוחמני של המשיח ("משיח יכבוש את העולם ללא יריית כדור נפץ"). וחזון ירושלים שלו כרוך בהכרח מתפתחת של האומות באמת של היהדות.

במחלוקת בת ימינו על ירושלים אנו עדים לתהליכי

**יוסקה אחיטוב, חבר קיבוץ עין צורים, מורה במרכז הרצון
ועמית מחקר במכון הרטמן.**

ציונות דתית אחת?

ההתפצלות הפנימית בציבור הדתי-לאומי

מתוך הגיליון החדש:

- הפיצול בציונות הדתית - עבר, הווה, עתיד - יאיר שלג
- האם עוד בני-עקיבא קיימת - אבי שאגי
- על יחסי הכוח וההשתקה בציונות הדתית - נושה נאיר,
- יובל זיסקינד, שאול עביר
- גבולות הגזירה של הציונות הדתית - לאה שקדיאק,
- צור ארליך

מבצע:
מחיר מני 150
(חמישה גיליונות) - ש"ח
מחיר 60
לצעירים: - ש"ח

להזמנת גיליון היכרות חינם בטל': 03-6072739 או בבנייה: deot.ta@gmail.com
אתר האינטרנט של דעות: http://toravoda.org.il/he/deot

דעות

החברת הראשונה במיזם "עצה לדרך" -
הנחלת ערכי הציונות הדתית לדור הבא:

אתחלתא דתקווה

• האם מדינת ישראל היא אתחלתא דגאולה? אם לא, מהו ערכה הדתי, אם בכלל? • האם המדינה היא אכזבה? • האם עלי לשמור על חוקי המדינה, לשלם מיסים ולציית לחוקים? • מה עושים כשיש סתירה בין ההלכה לחוקי המדינה?

על שאלות אלו ועוד מטסה הרב חיים נבון לענות בחוברת זו. העוסקת בשאלת מעמדה של המדינה מבחינה הגותית ובשאלת החובה ההלכתית לציית לחוקי המדינה ולפקודות הצבא. כל זאת מתוך מגמה בסיסית של נאמנות ואהדה כלפי המדינה, ובסגנון קולח ורוחני.

להזמנת חוברות: 03-6072739, www.toravoda.org.il

בהוצאת נאמני תורה ועבודה והקיבוץ הדתי

המשך בעמ' אחרון

3 על בעית הזיקה האפשרית של הלכות הרמב"ם הללו לג'יהאד המוסלמי, ראו בספרו של יעקב בלידשטיין עקרונות מדיניים במשנת הרמב"ם.

הציונות הדתית - ירושלים תחילה/ רחל עזריה

ומעשיה רלוונטים גם עבור החרדים והצביון הדתי מתרחק שנות אור ממה שתכננו בהקימנו את הרבנות הראשית בשנות החמישים.

אם כן, נשאלת השאלה איפה אנחנו בתוך שינוי מגמה זה? האם אנחנו עדיין פועלים למען שמירת הצביון הדתי?

אבקש לספר מה קרה וקורה בירושלים. בשנים האחרונות כיהן בראשות עיריית ירושלים ראש עיר חרדי אשר השפיע רבות על צביונה הדתי של העיר והתחרדותה. כמות החילונים הלכה ופחתה והעיר הלכה ושינתה את פניה. בבחירות האחרונות לראשות העיר, הצטרפה הציונות הדתית באופן חד משמעי לתנועות החילוניות. הבנו כי אנחנו לא יכולים להמשיך כך, ויצאנו לרחובות בהמונים כדי לודא שראש העיר הבא היה חילוני.

כעת, ההרגשה היא בירושלים שתפקידנו השתנה - ונשאלת השאלה האם יש לנו בכלל תפקיד לדאוג לציונה הדתי של העיר ירושלים או שמא ממש להפך? אומנם אין זה פשוט עבודה, כמו לכל מי שגדל על האחריות לשמירה על צביונה הדתי של מדינת ישראל, לעשות שינוי כזה. עם זאת, לאור העובדה ש- 80% מהיהודים בישראל ובעולם אינם אורתודוקסים כלל, אני שואלת את עצמי האם אין זה מתפקידנו לדאוג לכך שצביונה של ירושלים לא יהיה דתי מידי ובכך לודא שכל יהודי יוכל להרגיש בנח בירושלים.

לא קל לשנות תפיסת עולם, אך המציאות דורשת מאיתנו לכל הפחות חשיבה מחודשת על תפקידנו בתוך הפרוייקט הציוני.

ברוב המקרים השינויים מתחילים בירושלים כתקדים לשינויים שיקרו בהמשך בשאר הערים בארץ. אני מבקשת להציע להקדים ולחשוב מבעוד מועד על הדברים, לגבש מדיניות ותפיסת עולם, ולהבין שכשם שתפקידנו בעבר היה לשמור על הצביון הדתי במדינת ישראל, כעת תפקידנו משתנה מהקצה אל הקצה.

רחל עזריה, חברת מועצת העיר ירושלים

אחד העקרונות עליהם חונכנו בני ובנות הציונות הדתית, הוא האחריות שלנו לצביונה היהודי של מדינת ישראל. במסגרת האחריות, הייתה זו הציונות הדתית שהקימה את הרבנות הראשית. חשנו כי עלינו האחריות לשמירת השבת ברשות הרבים, ליצירת תשתית שרותי הדת בישראל עבור כל מי שמעוניין להשתמש בה, הקמנו את הזרם הממלכתי דתי אשר פתח את שעריו בפני כל הרוצה בחינוך דתי. ראינו את עצמנו אחראים לכלל החברה הישראלית, לצביון הדתי של כל מדינת ישראל. לקחנו על עצמנו תפקיד זה כי הרגשנו בשר מבשרה של מדינת ישראל והחברה הישראלית, ולכן עבדנו בשיתוף פעולה מלא עם מוסדות המדינה, תוך תחושת שליחות ואחריות.

העניין השתרש כל כך בדמנו, עד שכלל ששמענו על יותר מסעדות ובתי קפה סגורים בשבת - כך שמחנו, ככל ששמענו על כך שמופעי תרבות וספורט עוברים לימי שישי וראשון כך שמחנו. וכמוכן שזכור הסקנדל בכנסת כשחברי הכנסת מהמפלגה דרשו שארץ נהדרת לא תוקרן לאור כניסת שבת.

ברור שהיה פה גם אלמנט אישי - כך נהפוך שותפים מלאים כשומרי כשרות באפשרות לאכול במסעדה כאשר היא הופכת להיות כשרה, וכשומרי שבת כאשר אין אנו מפסידים מופעי ספורט ותרבות. אלא שכלל שהצלחנו, כך הפך הסיפור מורכב יותר.

כיום, לא עוד באחריותנו להוביל את הצביון הדתי במדינת ישראל. היום, לקחו את התפקיד משתתפים חדשים במשחק, הלא הם החרדים אשר במשך שנים התעניינו רק בנעשה בשכונותיהם פנימה ללא כל עניין בנעשה בכלל המדינה והחברה הישראלית. אלא שגישתם זו השתנתה ברבות השנים והחרדים נמצאים דורשים יותר ויותר צביון דתי בכל מקום. גם אם על פניו, אין זה מוגדר כך, בפועל זו ההתנהלות, אשר באה לידי ביטוי במקומות רבים, החל בשכונות חילוניות בירושלים בהן נבנים פתאים שני מקוואות, העומדים ריקים רוב הזמן, דרך רמת אביב בה חרדים פתחו "כולל" בהצורה מפורשת כי הם מעוניינים "להשתלט" על השכונה, ועד לדרישה החרדית להזיז את חדר המיון של בית החולים ברזילי כדי שמדינת ישראל לא תזיז קברים.

פתאום, לאחר שנים של ניתוק, מדינת ישראל

במקום שאין אנשים/ הרב אבי פופקו

בזמן בו היהדות בארץ מתעצמת ואיתה כמות לומדי התורה, קיים מיעוט במגזר החרדי, אשר מתוך שעמום מנסה להצדיק את המאבק המתמשך ב'ציונים'. טענתו המרכזית של אותו מיעוט היא שהרי בזמן שה'ציונים' יושבים ביחד באוטובוסים יש צורך במי שיגן על התורה הקדושה! בדרך זו מצליח המיעוט לשכנע את 'בעלי הבתים' העשירים בחו"ל לתרום לפעולת ההגנה. קיומם של קווים אלו בארץ הם בבחינת חידוש של השנים האחרונות, אלא שמספרם הולך וגדל.

כמי שגדל בעולם החרדי, אני יודע שהרוב הדומם בקהילה החרדית אינו תומך בקווי מהדרין. כך בנוגע להחמרות נוספות המוטלות על הציבור. רק לפני חודשיים יצא סקר אשר מסקנתו היא כי רק 20% מהמגזר החרדי קנו מכשירי פלאפונים עם 'תעודת הכשר'.

שאלת השאלות היא איך הכול התחיל??? קווי המהדרין הראשונים התחילו לפני כעשרים שנה בישוב מונסי שבניו יורק. הסיבה להפרדה לא הייתה להגן על התורה. רבים מהחרדים המתגוררים במונסי עובדים במנהטן מרחק חמישים דקות דרומה. במשך שנים נסעו היהודים בחברת אוטובוסים שאינה יהודית, עד שקמה חברה יהודית אשר הכריזה, כצעד שיווקי - ייחודי, על הפרדה בין נשים וגברים. ברבות השנים, הגיע הרעיון גם למחוזותינו. תחילה בבני ברק ובהמשך גם בירושלים ובבית שמש. מדובר בקווים עירוניים ובין עירוניים הפועלים במסגרת קווי האוטובוסים של חברות המשרתות את הציבור הרחב. בקצב בו מתרבים קווי ההפרדה, נמצא אותם בעוד שנים מספר ברוב הערים המרכזיות בארץ, ביניהן תל אביב, חיפה ואחרות, ואלו ישיפיעו על התנהלותם של רבים מאיתנו התלויים בקווי האוטובוסים במהלך היום יום, כשם שהם משפיעים כבר היום בשכונות שונות בירושלים לדוגמא.

יכולנו לחשוב שכל מה שאנחנו צריכים לעשות כדי לגשר על הפער הוא להראות לציבור כי לא כך פניה של ההלכה וכי אין איסור על ישיבה מעורבת כלל וכלל. אלא שברוב המקרים אין זה פשוט ומתקבל על הדעת. כל שנתר לנו הוא להתפלל יחד לישיבה משותפת של כלל ישראל תחת קורת גג בית המדרש, בו נחלוק לשם שמים, נססה להבין מהו רצון ה' באמת ונהיה מסוגלים לומר זה לזה: 'אלו ואלו דברי אלקים חיים'.

הרב אבי פופקו מלמד במדרשת עין פרת בישוב אלון

"במקום שאין אנשים השתדל להיות איש" אמר הלל הזקן. נדמה לי כי בשנת תש"ע במדינת ישראל, אמירה זו עודנה חשובה ורלוונטית, אלא שמקבלת משמעות אחרת לגמרי.

כבר עשר שנים שאני נוסע בקו 402 של חברת "אגד" מצומת קוקה-קולה לירושלים. זהו עוד אחד מקווי אגד בהם באופן טבעי יושבים הגברים מקדימה והנשים מאחורה. יש שיקראו לו "קו מהדרין". בנסיעתי בו, אני תמיד יושב בחלק האחורי של האוטובוס, זה המיועד לנשים. כלל ההפרדה מאוד ברור ואין צורך שיהיה כתוב. בישיבתי בחלק האחורי של האוטובוס אני מבקש להביע את המחאה הקטנה שלי בקווי ההפרדה.

אני מבקש למחות בדרך זו לא משום שאיני מקפיד על ההלכה, להפך הוא הנכון. הרב הגאון ר' משה פיינשטיין (1895-1986) התייחס באחד השו"תים לישיבה מעורבת באוטובוסים. בדבריו הוא מביא כי לא קיים איסור על גבר לשבת באוטובוס ליד אישה ומוסיף כי גבר החושש משום שזו תביא אותו לידי "הרהורים רעים" - 'חס ושלום לאדם להיות כן דזה בא מבטלה(!)'. לטענתו, השעמום הוא שמביא גבר למצב כזה עד שהוא מפחד לשבת ליד אשה.

הישיבה בספסלים האחוריים באוטובוס הייתה הצעד המחאתי הראשון שלי, אולם הרגשתי שאני לא עושה די כדי לשנות תופעה זו וניסיתי לקיים את המשמעות המקורית של דברי הלל הזקן. ביקשתי לשכנע את היושבים באוטובוס ומקפידים הקפדה יתירה על ההפרדה כי אין זו אלא המצאה ואף איסור בבחינת תוספת איסורים שאינם קיימים בהלכה. הצעד השני לפעולתי היה בחלקי את השו"ת של הרב פיינשטיין בקווי מהדרין בכל רחבי הארץ. פעולה זו, מופיעה גם בסרטה האחרון של הבימאית ענת צוריה "סוררת" (2009).

אחרי עשר שנים, השאלה המתבקשת היא האם פעולתי רואה פירות? התשובה היא לא. כנראה שלא הצלחתי לשכנע אף לא יהודי אחד כי אין שום בעיה לשבת ליד המגדר הפוך. נדמה לי כי הסיבה העיקרית לכך היא כי הוויכוח אינו קשור להלכה. אין זה ויכוח בין בית שמאי ובית הלל או בין ר' יוסף קארו ור' משה איסרליס. מדובר בשתי תפיסות עולם שונות העומדות האחת מול השנייה. אלא שגם כאן, לא מדובר בהתנגשות בין שובניזם ופמיניזם, וגם לא בתפיסת מקומה של האישה בתוך הבית או מחוצה לו. ההתנגשות היא בין תפיסת עולם המבקשת לראות במה היא שונה מהאחרת, מ'הם' - 'הציונים'.

מתקנים גיור

בתיקון ליל שבועות הקרוב מעלים את מצוקת הגיור לסדר היום

הוועד הציבורי למען המתגיירים קורא ללמוד ולעסוק בסוגיית הגיור בתיקון ליל שבועות אנא שלחו לנו מידע על שיעורים והרצאות של ארגונים קהילתיים וקבוצות לימוד שיעסקו בנושא הגיור giurefshary@gmail.com
לפרטים נוספים: עתני - רכז הוועד 050-3278269

הצטרפו לאלפי אנשים שלוקחים אחריות!

עשרות פעילים ומתנדבים עוסקים יום יום בפעילות חינוכית, ציבורית, תקשורתית, משפטית ולוביסטית, ע"מ לקדם את ערכי הציונות הדתית ולחזקם במערכת החינוך הדתית, במדינה ובשיח הציבורי.

נ"מ לבצע פעילות חשובה זו אנו זקוקים לתמיכתם! הצטרפו/י והיה חברה/ה!

חברות רגילה: 180 ₪, חברות לצעירים: 60 ₪.

החברות מזכה גם במנוי לנילון "דעות" ובעדכונים על פעילות התנועה.

03-6072739, www.toravoda.org.il

זה הזמן
להצטרף
לתנועת
נאמני תורה
ועבודה!